

ραγομένων προϊόντων. Ή ανοδος τοῦ κατά κεφαλήν εἰσοδήματος τῆς χώρας ὁδηγεῖ εἰς στροφὴν τῆς ζητήσεως πρὸς προϊόντα τὰ δύοια παρουσιάζουν ύψηλὴν εἰσοδηματικὴν ἐλαστικότητα ζητήσεως, ώς εἶναι τὰ κτηνοτροφικά προϊόντα, τὰ φρούτα κ.λ.π. Ἀνάλογος ἔξελιξις ἔχει προηγηθῆ εἰς τὰς οἰκονομικῶς προηγμένας χώρας τοῦ ἔξωτερικοῦ. Παρὰ ταῦτα η Ἐλλὰς δὲν ἡδυνήθη νὰ προσαρμόσῃ τὴν διάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν της πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ζητήσεως. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός διτὶ ή διάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν ἐλάχιστα μετεβλήθη κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον. Αἱ ἐκ παραδόσεως καλλιέργειαι τῶν δύοιων τὸ προϊόν παρουσιάζει χαμηλὴν εἰσοδηματικὴν ἐλαστικότητα ζητήσεως καὶ σχετικῶς μικρὰς ἀποδόσεις ἔξακολουθοῦν νὰ συμμετέχουν κατὰ ύψηλὸν ποσοστὸν εἰς τὴν συνολικὴν φυσικὴν παραγωγὴν. Τὸ ποσοστὸν τούτο προσεγγίζει τὸ 50%. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ γεγονός διτὶ τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τοῦ σίτου εἰς τὴν συνολικὴν φυσικὴν παραγωγὴν ηὗξηθη ἀπὸ 17,5% τὸ 1951 εἰς 22,2% τὸ 1964. Ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου καλύπτει σχεδὸν τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς συνολικῶς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως. Ἔπισης, τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς παραγωγῆς καπνοῦ, τοῦ δύοιον ἡ εἰσοδηματικὴ ἐλαστικότης ζητήσεως εἰς τὰς ξένας ἀγοράς εἶναι χαμηλή, ἀνήλθεν ἀπὸ 11,7% τὸ 1951 εἰς 13,2% τὸ 1964. Ἀντιθέτως, ωρισμένα γεωργικά προϊόντα, ἡ προώθησις τῆς καλλιεργείας τῶν δύοιων εἶναι σκόπιμος ἔξακολουθοῦν νὰ ἔχουν μικρὰν συμμετοχὴν εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν. Οὕτω δὲ βάμβαξ ὁ δύοιος ἀποτελεῖ ἔν απὸ τὰ βασικώτερα δυναμικά ἔξαγωγιμα προϊόντα, παρὰ τὴν συντελεσθεῖσαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον πρόοδον ἔξακολουθεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ποσοστὸν

μόνον 9,5% τῆς συνολικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ὄμοιώς μικρὰ εἶναι ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ τῶν κηπευτικῶν.

Τὰ αἴτια τῆς καθυστερήσεως

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἐνταῦθα νὰ ἀναλυθοῦν διεξοδικῶς τὰ αἴτια τῆς καθυστερήσεως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς διαρθρώσεως τῶν γεωργικῶν δραστηριοτήτων, η δύοια κατὰ βάσιν προεκάλεσε τὴν παρατηρουμένην μακροχρόνιον κάμψιν τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας. Θὰ ἡδύναντο μόνον νὰ ἀναφερθοῦν ως κυριώτερα αἴτια:

Πρῶτον : Ἡ ἔλλειψις γεωργικοῦ προγράμματος, τὸ δύοιον ἐπὶ τῇ βάσει ἐρεύνης ἀφ' ἐνὸς τῶν ἐδαφολογικῶν καὶ κλιματολογικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ζητήσεως ἀγροτικῶν προϊόντων, εἰς τὴν ἐγχώριον καὶ ξένην ἀγοράν, θὰ είχε θέσει ως στόχον τὴν προώθησιν τῶν δραστηριοτήτων, αἱ δύοισι θὰ συνέβαλλον εἰς τὴν ἐντατικοποίησιν τῶν καλλιεργειῶν καὶ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως.

Δεύτερον : Ἡ σχετικῶς μικρὰ μέχρι σήμερον συμβολὴ τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων εἰς τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Παρὰ τὰς σημαντικὰς δαπάνας δι' ἐγγειοβελτιωτικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα, η αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως ὑπῆρξε περιωρισμένη. Τούτο ὀφείλεται βασικῶς εἰς τρεῖς λόγους : α) Εἰς τὴν μὴ πλήρη ἀξιοποίησιν πολλῶν ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, λόγῳ ἐλλείψεως συμπληρωματικῶν ἐπενδύσεων καὶ καταλλήλου δραγανώσεως, β) εἰς τὴν σημαντικὴν καθυστέρησιν ἀποπερατώσεως πολλῶν ἐκ